

Sygn. akt III CSK 191/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku J. M. i T. M.

przy uczestnictwie A. D., L. K., J. G., G. R. , K. S. , S. I., T. S. , A. S.

i J. T.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika J. T.

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 9 września 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz
przyznaje radcy prawnemu T. W. (Kancelaria Radcy Prawnego w
K.) od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w K. kwotę 1800 zł
(tysiąc osiemset zł) z należnym podatkiem od towarów i usług
tytułem pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi J.T.
z urzędu.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 września 2015 r. Sąd Okręgowy w K. w sprawie o zasiedzenie oddalił apelacje uczestników S. I. i J. T. od postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 14 marca 2014 r., uwzględniającego wniosek.

Uczestnik J. T. wniósł skargę kasacyjną, wskazując na występujące w sprawie zagadnienie prawne, dotyczące skutecznego nabycia prawa własności i rękojmi wiary publicznej ksiąg wieczystych. Ponadto podniósł, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdyż ujawniona w księdze wieczystej M.I. nie była uczestnikiem postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

„Zagadnienia prawne” wskazane jako przyczyna kasacyjna nie spełniają wymagań stawianych zagadnieniom prawnym, o jakich mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.; nie ma ono waloru abstrakcyjnego, czysto jurydycznego, co jest nieodzwone, lecz nawiązuje bezpośrednio do konkretnego stanu faktycznego sprawy, zmierzając – przez stawianie krytycznych pytań – do podważenia ustaleń oraz podjętych przez Sąd *meriti* decyzji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, „Izba Cywilna” 2009, nr 4, s. 48).

Nie wykazano też oczywistej zasadności skargi, która zachodzi wtedy, gdy w konkretnej sprawie doszło do ewidentnego, rażącego i widocznego „na pierwszy rzut oka” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, tj. gdy zarzuty sformułowane w skardze kasacyjnej są oczywiście zasadne. Niezależnie od tego, trudno pogodzić twierdzenie o oczywistej zasadności skargi z – jak twierdzi skarżący –licznymi zagadnieniami prawnymi.

Na marginesie należy wskazać, że ewentualne wady orzeczenia o kosztach postępowania nie wchodzą w zakres kontroli kasacyjnej i nie mogą uzasadniać wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

